

(המשך מעמוד 19)

יפהפיה, שהיתה בעבר סוהרת. יפה שמעה גם על קשריה של קלרה עם חולי וחביבה.

קלרה הסבירה ליפה כי אינה רכזת, והיא אוהבת להסתובב בלילות במועדונים ולהחליף חתיכות. יפה לא הסכימה לכך, והן נפרדו.

את חביבה פרץ הכירה קלרה כאשר היתה יפה בנווה-תירצה. חביבה, שרטר לשעבר, עברה כמלצרית במסעדה, שתיהן התיידדו ונהגו לבלות ביחד. בכתופה יותר מאוחרת הכירה חביבה את ג'ולייט ("חוליי") מחפורה, שהגיעה מחיפה, ושהתגוררה באותה תקופה ברמת-אליהו ליד ראשון-לציון. שתיהן עברו לגור אצל קלרה, ונהגו לבלות בדיסקוטקים בתל-אביב.

על היכן הגדול דובר הרבה בקרב הסלסביות, וגם על הנקמה שממנה חר ששנות חברותיה של קלרה.

רציתי לפגוש את קלרה כדי לשימוע מפה מה קרה באמת. נאמר לי כי קלרה נהגה לשחק קלפים במועדון ברחוב בני-הודיה, כשהגעתי לשם נאמר לי שקלרה כבר יצאה, וכי אוכל לפגוש אותה ביום השלישי, בערבניש, בי מועדון דיווין שברחוב דיונוגוף בתל-אביב.

פר-הרבעה

שימושי

בבנתי למועדון דיווין בערב נשים, בחצות. המועדון נמצא בר חוב דיונוגוף, פינת רחוב אילון-רוב, המקום רחב-הידיים, יש בו ריקודים ומר סקה רועשת.

ברחבת-הריקודים ראיתי זוגות של נשים חבוקות, הרוקדות זו עם זו, אף גבר אחד לא היה במקום.

יותר מאוחר הוסבר לי כי הכניסה לגברים אסורה בערבי יום-שלישי, וכי כמשך יתר ימי-השבוע משמש המקום לזוגות רגילים, ובייחוד להומוסקסואלים, המרגישים שם "כמו בבית". הצטרפתי לשולחן של כמה לסביות, קלרה עדיין לא הגיעה.

הלסביות דיברו בגנות כל הגברים. נדהמתי לראות שאחת מהן נמצאת בי חורשיהרין מתקדמים, והעזתי לשאול אם ההרין אינו סותר את התיאור יות ששמעתי רק כרגע.

האשה, מנהלת-חשבונות במשרד ממשלתי, הסבירה לי כי היא וחברתה החליטו להביא ילד לעולם. אך מאחר שיש בעיה טכנית קטנה, בעניין זה, בחרו ביחד "פר-הרבעה" בדמות גבר, שתכונותיו נראו להן מתאימות מבחינת הגנים. הן לא רוצות לדבר עליו, היות שכבר אינו קיים עבורן למעשה, מובן שלא יזכה לדעת על לידת התינוק.

לשולחן הצטרפה חיילת, יחד עם בחורה שהיתה לבושה בצניעות ושנר אתה כאילו אינה שייכת לשם. הנשים הסבירו לי כי זו בחורה דתית מכני ברק, שגילתה לא זמן-מה שהיא נמשכת לנשים. היא חוששת מפני בני-משפחה, תה, הרוצים לשרך לה חתן, שמא יי וודע להם היכן היא מבלה.

במשך שעה, ליד אותו שולחן, נודעו לי פרטים אינטימיים של רוב המבקרות במקום. מסתבר שכולן מי כירות את כולן, ונראה כי אין סודות באותה חברה.

"יודעת להביא את היוםמית!"

קלרה הגיעה בשעה 1.30. כשרי שבה ליד הבר ניגשו אליה כמה חברות. כדי לברך אותה, נראה לי ש היא מאוד פופולרית במקום.

גם אני ניגשתי אליה ואמרתי כי אני מחפשת אחריה, וקשה למצואה. היא סיפרה כי הגיעה זה עתה מירושלים, שם ביקרה במועדון-הימורים, וכי עדיין לא הספיקה לישון מאז אתמול. היא נראתה חיוורת, והצלקת נר אתה בכיורה, למרות האור העמום שהיה במקום. ספיתי לה כי שמעתי על המיקרה שקרה לה עם חברותיה, חולי וחביבה, וכי הייתי רוצה לשמוע

חביבה ודרשו ממני עוד כסף לעורר דין. אמרתי שכבר נתתי פעם, ואני לא מעוניינת שיעשו לי פרוטקשן. הן הלכו, שוב באו אליי שתיהן ואיימו עליי, בנוכחות אמי, שהן תעשינה לי צלקת בפנים, אם לא אביא להן את הכסף. עמרתי על זה שלא אתן כסף, ולא אהיה קורבן לסחיטה.

הן התנפלו עליי, אחרי ריב וצעד קות, ואז התחילה תיגרת-ידים. רבנו וצעקנו, ואמא שלי התחילה לבכות. באותו הרגע הפסיקו, ובדרך-החוצה אמרו לי באיום: "אנחנו עוד נתראה!" יצאתי לבולת כרגיל, אבל לא יצא לי להיתקל בהן אף פעם אחת. שמעתי מחברות משותפות שהן מחפשות אותי כדי לאמרו לי להי.

זהר, כי הן מאיימות לחתוך לי את הרפנים.

ממש היה לי קשה להאמין שקיימות בחורות כאלה, שאכלו ושתו אצלי בבית במשך חודשים, ובסוף יעשו לי רבר כזה.

חביבה נשפטה לחודשים, וישבה בנווה-תירצה. בינתיים הסתובבה חולי בעיר ואמרה לכולם שתנקום את הנקמה של חביבה, בת-הזוג שלה. אני לא הבנתי על מה יש לה לנקום. אומנם עשיתי עם חביבה כל מיני דברים, אבל לעניין הישראכרט, שבו נתפסה, לא היה לי קשר. היא הלכה לבדה לעשות את הקניה ונתפסה, וזה שהיה החליטה שאני צריכה לממן לה את עור-הדין לא נראה לי הגיוני.

אני בכלל מתרחקת מכל הבלאגנים. כבר היה לי די כשקרה מיקרה הרצח של בת-שבע חזן, (רצח על רקע יחסים לסביים וסמים. גופתה של בת שבע נמצאה בפיר של מעלית בלתי גמורה בתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב, אחרי שיחה טלפונית אנונימית הואשמה מיכל אלקיים, עבריינית ירר שלמית, ברצח ונשפטה למאסר-עולם).

אז אספה המישטרה את כל הלסביות, וגם אותי, והשמיעו לנו הקלטה של קול שצילצלו למישטרה למסור שי נמצאה גופה בפיר של מעלית, אני זהיתי את הקול של מיכל אלקיים, ועצרו אותה.

כמה ימים אחריכך תפסו אותי חברות לסביות של מיכל, וכמעט הרגו אותי במכות באמצע הרחוב. אמרו לי שלא הייתי צריכה להתערב, כאילו שהלכתי מרצוני למישטרה. עכשיו החלטתי שזה לא בשבילי, ואני רוצה שקט.

עניתי לה שאני לא מאחלת בית סוהר אפילו לשונאים שלי, ובטח לא לחביבה, אבל אני מקווה שהזמן יעבור מהר.

פיתאום שלפה חולי סכין קפיצית, התנפלה עליי וחתכה לי את הפנים. ברהתי לרחוב והיא רצה אחריי עם הסכין ורצתה להמשיך לדקור אותי. למולי עצרה מונית, הנהג ראה אותי שותתת דם ולקח אותי לבית-החולים איכילוב. הכניסו אותי מייד לחדר-די, תוח, הרדימו אותי ועשו לי 19 תפרים בפנים.

כשהתעוררתי ראיתי את המישטרה וסיפרתי להם מה שקרה. למחרת עצרו את חולי, היא הכחישה שהיא מכירה אותי בכלל. חברות שלי ששמעו מה קרה לי, באו למישטרה ונתנו עדות על כל האיומים של חולי וחביבה. עכשיו חולי עצורה עד תום ההליכים.

אפשר להגיד שכל זה מגעיל, אם אני צריכה להגיע למצב כזה עם החברות שלי. אנשים שמכירים אותי אומרים לי שאכלתי אותה, כי אני יותר מדי טובה לאנשים.

יש לי חברים המוכנים "לדאוג" לה במקומי, אבל אני מונעת את זה. אני טיפוס שלא מסוגל לראות דם. זה מבהיל אותי.

מפיה מה בדיוק קרה. הצעתי שנצא למקום יותר שקט, וקלרה הסכימה. קודם לכן, שתתה כמה כוסיות של ג'ין-אנדרטוניק, אחריכך ישבנו בפ" צריה ברחוב דיונוגוף.

סיפורה קלרה: לא נעים לי להיזכר במה שקרה. היינו חבורת טובות, ובסוף יצא ליכלוך כזה.

את חביבה היכרתי לפני כמה שנים, והתחברנו. היינו מתראות מדי יום בי יומי. היה בינינו אמון, והתחלנו להתעסק בכל מיני דברים. אני לא יכולה לספר לך בדיוק, כי אני לא רוצה גם להפיל את עצמי. בקיצור התעסקנו גם בכרטיסי-אשראי גנובים, שבהם קנינו בגדים בחנויות.

אז עוד לא הכירה חביבה את חולי. כשהן הכירו זו את זו, הן הפכו לזוג, ויחד גרו בדירה שכורה בצפון תל-אביב. חולי לא עבדה, וחביבה עבדה בתור מגישה במסעדה והביאה את הרפנסה. אני היכרתי אותה דרך חביבה, אחרי זמן נגמר החוזה לדירה ששי תיהן שכרו, ושתייהן עברו לגור אצלי. בבית שאני גרה בו עם אחי, זה נמשך שלושה חודשים, חולי לא עבדה, וחיה

קלרה (לפני הפציעה) בדרך כלל הולך לני

על חשבונאי. אפילו בגדים לא היו לה ללבוש. הלכתי בעצמי לחנויות וקניתי לה בגדים. "שאלתי את קלרה היכן היא עובדת, וממה היא מתפרנסת, והיא ענתה: 'אני, ברוך השם, יודעת להביא את היוםמית. אני גם מרוויחה בקלפים'. לא תמדי, אבל בדרך כלל הולך לי, ויש לי פרנסה בשפע, ברוך השם".

בקיצור, עם אותו כרטיס של ישראכרט הסתובבנו, חביבה ואני, וקנינו כל מיני דברים. בעיקר בגדים. לחביבה היה רכב שכור, ובו הסתובבנו. הסתרתי נו לא רע, עד שיום אחד בעל-בוסטיק, שאצלו קנינו, רשם את מוספר הרכב שחביבה נהגה בו, וכך עלתה עליה המישטרה.

המדור הגיע אל חביבה הביתה ועצר אותה בחשד של כרטיס ישראכרט גנוב. חביבה הכחישה, אבל למישטרה היו כמה ראיות, וחביבה נשפטה לחודשיים מאסר בפועל. זלזוקא התחשבו בה, היות וזאת היתה העבירה הראשונה שלה, והיא היתה שוטרת-לשעבר.

"אני רוצה שקט!"

אשר שוחררה חביבה כעבור 48 שעות. באה אליי וביקשה ממני 200 דולר עבור עור-דין. נתתי לה את הכסף, והיא שוחררה בערבות עד למישפט.

אז עוד גרו חביבה וחולי אצלי. רק מאוחר יותר שכרו דירה בשכונת ג'מור סין בתל-אביב. ביום שחביבה קיבלה את כתבי-האישום, הגיעו אליי חולי ו

לא רק לדוגמניות ולמלכות-יופי מועד אולפן לאה פלטשר

בליבו של הכרך הסואן תל-אביב. ברחוב אבן-גבירול 50, מצוייה פינת חמד מטופחת להפליא ושקטה שבה שוכן האולפן של גב' לאה פלטשר. לטיפוח החן, נימוסים ויחסי אנוש, דוגמנות מקצועיות ותבובת הגוף.

למרות הדימוי של בית-הספר כאילו הוא נועד רק לדוגמניות ולמלכות יופי, הרי ש-80% מתלמידותיה הן חתך ישראלי רגיל. כמור, פקידות, נשות חברה וכל אשה ונערה השואפת לשיפור עצמי מכף רגל ועד ראש. אולם לא די בטיפוח החן החיצוני, כי על האשה ללמוד נימוסים, גיוני חברה ויחסי והערכה, בעבודה, בחברה ובמשפחה.

נוסף לכך מתקיימים במסגרת האולפן שיעורי התעמלות שמטרתם לעצב ממושות לגוף, חיוק שרירים והרזיה במקומות הרצויים. תרגילים אלה מיועדים לבנות ולנשים בכל גיל.

גב' לאה פלטשר הינה המורה המוסמכת היחידה בארץ ללמד את מקצועות טיפוח החן ודוגמנות מקצועיות.

אין לגב' פלטשר סניפים.

לקביעת ראיון: טלפון 267682.

שולה

השתלת ציפורניים מלאכותיות בשיטה אמריקאית עם יהלומים ציורים וקישוטים וכן השתלת ריסים

ת"א, רח' המלך ג'ורג' 89

טל': 03-295318 - 03-284919

בניית ציפורניים גם בדגליים

איתן עמיחי הדברת מזיקים

ב"מ מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים וכגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272

טל. 5-6-790114 רש' מס' 21/75 פוק 481/75

שמירה על בריאותך ורכושך

זקוק דחוף למודעה?

מודעות

לשרותך 24 שעות ביממה

38 38 38

לבעלי כרטיסי אשראי בלבד

ישראלי בארה"ב/קנדה

קב' ישראלים בחו"ל מתארגנת במסגרת-פעילות והסברה:

ישראלים בצפון אמריקה למען שלום ישראל-פלסטין

כתוב אל: Pob 597 Lenox Hill st N.Y., N.Y. 10021